

Să-I mulțumim Domnului pentru...

... micuții care au fost aduși la binecuvântare în luna noiembrie, în biserica noastră: *Olivia-Maria Tudor, Aaron-Filip Gheorghe, Agnes-Lidia Benzitounne și Daniel Muntean*. Fie ca Tatăl să-i țină sub protecția Sa mereu, iar la momentul potrivit, ei să aleagă să-L urmeze din toată inima și cugetul lor, din dragoste pentru El.

... **viață**. Tată, vrem să Îți mulțumim pentru viețile noastre, pentru șansa zilei de azi, pentru faptul că ai hotărât să ne mai dai suflare și pentru vegherea Ta zilnică. Nu ne lăsa, Te rugăm, să uităm nicidecum cât de prețioși suntem pentru tine, cât de mult ne iubești, și conștienți fiind de acest adevăr, să putem fi și pentru cei care nu Te cunosc, adevărați indicatori spre Tine, prin simpla noastră prezență - pentru că Tu trăiești în noi!

"... mi-ai dat bunăvoința Ta și viața, m-ai păstrat cu suflarea prin îngrijirile și paza Ta." (Iov 10:12)

CANALELE MEDIA ALE BISERICII

	https://poartercerului.ro
	BisericaPoartaCerulei
	poartercerului
	Poarta Cerului
	poarta.cerulei

ÎNTÂLNIRILE BISERICII

LUNI	19 - 21 Tineret
MARȚI	18 - 20 Rugăciune
JOI	18 - 20 Studiu biblic
VINERI	17 - 19 Întâlnire liceeni
DUMINICĂ	09 - 10:30 11 - 12:30 18 - 20 Servicii divine

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Teo Laze | Ildikó Trică | Andrada Popa
Alina Avram | Dani Ardelean

DĂRUIEȘTE

DONAȚII PENTRU LUCRĂRILE
BISERICII SE POT FACE PRIN TRANSFER BANCAR
ÎN CONTURILE:

Beneficiar: Biserica Penticostală Poarta Cerului

IBAN RON: RO62BRDE360SV47409193600
Cod SWIFT: RNCBROBU

IBAN USD: RO62BRDE360SV47965003600
Cod SWIFT: BRDE ROBU

IBAN EUR: RO94RNCB0249116670050001
Cod SWIFT: RNCB RO BU
CUI 18547150

B I S E R I C A
P O A R T A C E R U L U I

ADRESA BISERICII:
STR. BANUL MĂRĂCINE NR. 25

PASTOR	NELU FILIP	0745 306 431
PASTOR	EUSEBIU STĂNILĂ	0722 800 691
PREZBITER	SANDU GULER	0722 510 842
PREZBITER	RAUL DAMEAN	0734 539 044
DIACON	BENIAMIN PROINEA	0749 938 951
DIACON	CĂLIN MARTINCONI	0724 700 470
DIACON	CIPRIAN MUNTEAN	0765 459 691
DIACON	ELISEI URSAN	0767 320 559
DIACON	FLORIN SILAGHI	0724 529 836
DIACON	IOAN KARDOS	0737 176 997
DIACON	SORIN STREIANU	0723 817 964

Decembrie este ultimul început dintr-un șir de doisprezece începuturi ale unui an. Asemenea vieții care se măsoară în ani, anul se măsoară în luni. Totul pe pământ este măsurabil. Măsurăm anii, măsurăm lunile anului, măsurăm bucuriile și necazurile și apoi le numim pe toate „amintiri”. Totul se transformă în „amintiri”...

„Cine nu gândește corect despre viitor, va acționa greșit în prezent și va suferi din cauza 'amintirilor' trecutului.”

Viitorul este plin de speranțe, prezentul de responsabilități și trecutul este plin de amintiri. Cu toții suntem niște colecționari de amintiri. Când viitorul devine trecut, speranțele de mâine devin amintirile de ieri. De fapt, aceste amintiri suntem noi, sunt viața noastră pe care nu o mai putem schimba. Putem schimba prezentul, ne putem propune să schimbăm viitorul, însă nu mai putem schimba trecutul, nu mai putem schimba amintirile. Ele au rămas „înțepenite” pentru totdeauna, ca niște dovezi pe care le va folosi Stăpânul în dreptul fiecăruia.

Viitorul cu care făceam planuri, prezentul cu care ne luptăm în fiecare zi devin amintiri, dovezi pentru noi sau împotriva noastră. „Vino” sau „du-te” se va spune la sfârșit, pe baza acestor „amintiri”. Felul în care am gândit sau am acționat ieri, se poate ridica împotriva noastră mâine.

Cine nu gândește corect despre viitor, va acționa greșit în prezent și va suferi din cauza „amintirilor” trecutului.

Astăzi, la început de decembrie, este ultima împărțire cu trupul și sângele Domnului din anul 2021. În orice domeniu al vieții există un „ultima oară”, încărcat de nostalgie, durere, regrete sau bucurie. A fost prima oară în ianuarie, acum este ultima oară în decembrie, iar cândva va fi ultima oară în viață...

(continuare în pag. 3)

Adventul (cele 24 de zile premergătoare Sărbătorii Nașterii Domnului) este o perioadă deosebită de așteptare, anticipare și speranță. În agitația lunii decembrie, putem să ne trezim în fața Sărbătorii epuizați fizic și emoțional. Secretul stă în a descoperi pas cu pas, pe tot parcursul Adventului, detaliile care fac această minune a Întrupării atât de specială. Astăzi, îți prezentăm un devoțional din cartea „Cel mai mare Dar”, scrisă de Ann Voskamp, în care autoarea ne ajută să descoperim povestea personajelor din arborele genealogic al Domnului Isus, care „spun”, prin viața lor, povestea Sa. Cartea poate fi găsită în librăriile creștine.

E Adventul: vino!

Ceea ce contează cu adevărat nu este niciodată inexistent.

Ceea ce contează nu este niciodată buturuga tăiată. Nu este visul care ți s-a năruit, speranța la care ai renunțat sau cea parte a inimii tale care a fost zdrobită.

Ceea ce contează este că **tu ai un arbore.**

Din ultimul și uitatul fiu al lui Isai iese o ramură firavă, care se va transforma într-o coroană de spini... o cruce noduroasă... scara pe care tu să poți urca la Dumnezeu. **Isus va face imposibilul pentru a te salva.**

Din ciotul aceluia copac tăiat, udat de apele vii care curg din adâncimea harului Său, iese o rămurică. Această rămurică va fi sceptra care îți va învinge păcatul... și îți va permite să crești din nou. Deși aparent imposibil, din acel ciot va crește un singur vlăstar – firav și vulnerabil.

Aici și acolo – în mijlocul incredibilului, strigătelor puternice, afacerilor, marilor spectacole, **Hristos – mica minune măreață – vine umil și-ți șoptește: Caută-Mă!** Chiar acolo, unde te afli, uită-te la licăririle gloriei lui Dumnezeu, care își fac apariția, germinează, înmuguresc, se dezvoltă, aduc roadă, creează o Împărăție, remodelează lumea. Încet și fără zgomot. Caută vlăstarul care-L mărturisește pe Dumnezeu – Copilul plâpând, imnul murmurat în casă, femeia modestă aplecată în fața condiției recensământului, Cuvântul lui Dumnezeu cu colțurile îndoite care-ți face semn din raft.

Privește îndelung la vlăstarul gloriei pentru a prinde rădăcini în Dumnezeu. Teologia arborelui, a Crucii, caută întotdeauna prezența lui Dumnezeu în darurile nebagate în seamă de către lume.

Micuțul Copilaș de la Betleem, Fiul lepădat al lui Dumnezeu, Mesia cel despuiat și bătut, care este pironit pe Cruce – ne imploră să petrecem această perioadă de Advent fiind atenți la cei neînsemnați, desconsiderați, singuri, pierduți.

Pentru că, în agitația, în graba, în dependența noastră de viteză – **s-ar putea să călcăm și să strivim vlăstarul care a încolțit din ciot. Adventul este format din clipe.** Este această dezvoltare lentă a harului.

**Urăm
„La mulți ani!”
în umblarea cu Domnul
celor care își serbează
ziua de naștere
săptămâna viitoare:**

| DUMINICĂ 05 DEC. |

Alin Dumitrescu
Alina Rusu
Cristina Cărăbaș
Daniel Nedelcu
Giani Rândașu
Mario Rândașu
Sorana Blaj
Ștefan Bardac

| LUNI 06 DEC. |

Adrian Pușcașu
Daniel Popa
David Gherasim

| MARȚI 07 DEC. |

Alma Hudema
Angela Rus
David Velciov
Noemy Gagi
Petru Priala

| MIERCURI 08 DEC. |

Corina Raica
Daniela Duma
Eduard Bușan
Hadasa Drăgoi

| JOI 09 DEC. |

Ciprian Motica
Damaris Stănilă
Denis Bogdan
Sara Gherasim
Sefora Negru
Traian Gagi

| VINERI 10 DEC. |

Seraya Velescu
Adina Neșiu
Damaris Boartăș
Marius Marchiș
Ruben Muntean
Teodor Rusu

| SÂMBĂTĂ 11 DEC. |

Avraam Mureșan
Ioana Prială
Ion Giuchici

„Lăudați pe Domnul! Ferice
de omul care se teme de
Domnul și care are o mare
plăcere pentru poruncile Lui!”
(Psalmii 112:1)

(continuare din pag. 1)

Indiferent a câta oară este, Cina Domnului are aceeași semnificație, același scop, aceeași importanță. Mântuitorul spunea: „*Am dorit mult să mănânc Paștele acestea cu voi, înainte de patima Mea*” (Luca 22:15). Asemenea Lui, și noi dorim mult să stăm la masă cu Domnul, datorită **semnificațiilor pe care Cina le are:**

- Cina Domnului este în amintirea Mântuitorului Hristos;
- Cina este proclamarea morții Sale;
- Cina este simbolul Legământului cel nou;
- Cina este profeție despre revenirea lui Isus Hristos;
- Cina este părtășie cu Hristos și cu Biserica Sa.

Ucenicii au fost atât de importanți pentru Hristos, încât una dintre **ultimele Sale dorințe înainte să moară, a fost să mănânce Paștele cu ei.** Cât de glorios este lucrul acesta, când ne gândim că cerul este plin de ființe perfecte, iar omul este atât de murdar! Hristos cu adevărat ne iubește! Uneori rudele noastre nu vor să mănânce cu noi...

Unii dintre cei alături de care am stat la Masa Domnului în ianuarie nu mai sunt în viață acum, în decembrie. În fiecare minut, pe Pământ are loc un fel de dans al vieții și al morții, din care rezultă aproximativ 107 de decese și 258 de nașteri. Câți dintre noi vom fi în viață la prima Cină din ianuarie? Dar la cea din viitorul decembrie sau din...? Nu are importanță, **e suficient că suntem în viață acum, ca să ne împărtășim în mod responsabil,** pentru proslăvirea Celui care a dorit mult să mănânce Paștele acestea cu noi. Aceasta este Cina noastră!

Articol scris de *Luigi Mițoi*, www.fiti-oameni.ro

Încă un păcat

Mai iartă-mi, Doamne, încă un păcat
Ce îl aduc la cruce cu suspine;
Vreau să renunț la el, să fiu curat
Și să-mplinesc poruncile divine!

Mai iartă-mi, Doamne, înc-un gând murdar
Ce mi-a trecut prin minte mai devreme;
Mai iartă-mă și dă-mi din al Tău har,
Ca la sfințire pururi să mă cheme!

Mai iartă-mi, Doamne, înc-o vorbă grea
Ce a rănit pe-o soră sau pe-un frate;
Mai iartă-mă și dă-mi iubirea Ta,
Să o arăt prin vorbe și prin fapte!

Mai iartă-mi, Doamne, înc-o judecată,
Ce am făcut, crezându-mă mai bun...
Nu sunt mai bun deloc! Nu! Niciodată!
Te las să-i judeci Tu – căci ești Stăpân!

Mai iartă-mi, Doamne, înc-o lăcomie,
Când mi-am luat din mall tot ce am vrut;
Salariul meu vreau să-l împart cu Tine,
Să-Ți dau exact atât cât mi-ai cerut!

Mai iartă-mi, Doamne, încă o-ndoială
Ce a pătruns în mine câte-un pic;
Cum să nu cred, când Cerul se coboară
În al meu suflet, ca să mă ridice?

Mai iartă-mi, Doamne, înc-o irosire
A timpului pe care mi l-ai dat;
Căci investesc atât de mult în fire,
Dar pentru Tine, Doamne, ce-am lucrat?

Mai iartă-mi, Doamne, încă o mândrie
Ce-am arătat-o prin purtarea mea;
Smerește-mă! Vreau să Îți seamăn Ție!
Nu prin mândrie Cerul voi vedea!

O, iartă-mi, Doamne, tot ce nu e bun
Și tot ce nu apreciezi la mine;
Învăță-mă mereu să mă supun
Și când mă rog – să fie DESPRE TINE!

Poezie scrisă de *Laura Neagu*